

[Sønderby]

det, man i normal sprogbrug kalder dobbeltmoral, men det bliver deres problem.

Brugen af naturgas vil være med til at løse nogle af de problemer, der peges på i rapporten. Jo mere gas der bruges i villafyr, jo mindre forurening sker der. Derfor bør de borgere, der kan vælge, også vurdere ud fra miljømæssige hensyn. Selvfølgelig kan vi da bruge gas på elværkerne – det var miljøministeren inde på – men det er og bliver en dårlig forretning, så jeg vil håbe, at regeringen vil bruge nogle kroner på information til borgerne og sige, at nu må de anvende noget af det for at være med til at rense luften.

I Danmark, i Norden, i EF og i Vesten har vi et ansvar, også efter at denne rapport er kommet, og venstre er tilfreds med, at opfølgningen af denne redegørelse er næste punkt på dagsordenen i dag.

Margrete Auken (SF):

Ministerens redegørelse om forsuringen hører til den slags, der kan få udsagn om et rent miljø o.lign. til at lyde som rablende utopi. Når et forureningsproblem, der i den grad har været spot på i mange år og i store dele af verden, ikke behandles med større alvor, eller skal vi sige vilje til handling, for alvoren breder sig vammelt ud over siderne, hvordan skal det så gå med alle de problemer, som det stadig væk kniber med at få bragt frem for øjnene af myndighederne? Der trippes og mumles og pjattes, og det eneste, man ser på med stor skræk, er risikoen for at blive uvenner med dem, der berøres, hvis man griber ind, især hvis de er store.

Derfor den underlige idé i miljøministeriet, at alle initiativer skal forberedes i grupper og udvalg, hvor forurenere ikke alene sidder med ved bordet, men også skal være enig i det, der konkluderes og foreslås fra ministeriets side.

I dette tilfælde er det elværkerne, der skal gøres tilpas, og ministeriet har så sat elværkerne til selv at finde ud af, hvordan det gøres. Forsuringsrapporten og redegørelsen, som er et resumé af den, er resultatet, og det er imponerende.

I almindelighed synes jeg, det er en glæde at få lov at sige pæne ting om miljøministerens miljøpolitik, og også i dag har jeg faktisk gjort mig umage for at finde nogen, men

jeg kan næsten ikke finde andre, end at han har givet mig frit løb for spydighederne.

Tag f.eks. vores relationer til udlandet. Danmark er foregangsland, plejer vi at sige. Flere steder i redegørelsen står der underlige ord om, at det især er af hensyn til udlandet, vi skal begrænse svovlemissionen. Til gengæld står der ingen steder, at Danmark er nettoeksportør af svovldioxid. Der falder ca. 200.000 t om året i Danmark i dag, og det mål, ministeren sætter, er, at vi om 10 år skal have begrænset vort udslip til 300.000 t. Altså målet er 50 pct. netto til eksport. Udlandet påskønner sikkert vor larmende uselvskhed.

Det er rigtigt, at skaderne ved svovludslippet i Danmark endnu ikke er særlig slæmme, fordi vi har så meget kalk. Kun de kalkfattige lobeliasøer i Jylland har taget skade. Belastningerne af skovene hertilands strides man om. En skovrider, der vistnok ikke er venstreorienteret – han bor i Vestjylland – er helt uenig i forsuringsudvalgets bagatellisering af skovskaderne, og skaderne på bygninger er man dels ret kold over for, dels skyldes de jo nok så meget trafikforurening, som vi senere får lejlighed til at snakke om herinde. Selv om skaderne i Danmark ikke er så akutte, bidrager vi altså livligt til de andres skader, så selvfølgelig skal der gøres noget.

Men så kommer den: Danmark gør det for at være foregangsland. I redegørelsen står der i sp. 2256, at foranstaltningerne skal

»... ses på baggrund af ønsket om at begrænse til begrænsning af den globale svovludledning og en forventning om en tilsvarende udvikling på internationalt niveau, først og fremmest i EF-landene og i de nordiske lande.«

Meningen med denne kryptiske sætning kan man finde på rapportens side 118, hvor citatet fortsætter:

»Skulle den forventning ikke vise sig at holde stik, må det til den tid bero på en selvstændig vurdering, hvorvidt og i hvilket omfang Danmark ensidigt skal gennemføre foranstaltninger af den nævnte karakter.«

Haha. Sandheden er, at Danmark er et tredjerangsland. Både Sverige og Vesttyskland har gennemført skrappere restriktioner, og mange andre er godt foran, jfr. i øvrigt rapportens side 10 og 27. Det står der jo alt sammen, hvis man bare læser godt efter. Og i EF-regie foreslås der en dobbelt så stor reduktion som i det danske forslag, nemlig 60